

Fru Birthe Skaarup er jo sundhedsordfører, og derfor vil jeg godt drage en parallel til sundhedsområdet. Fru Birthe Skaarup sagde tidligere i et svar, at det er vigtigt, at man er tæt på kommunen. Kunne man forestille sig, at man på sundhedsområdet besluttede, at alle børn kun må gå til den praktiserende læge? De må ikke som de voksne gå til speciallæge. Kan man forestille sig, at man ville gøre det på sundhedsområdet? Jeg håber, at svaret er nej, at det ville man aldrig finde på. Ikke desto mindre er det lige nøjagtigt det, man gør for børnene på socialområdet med den her reform.

Kl. 14.00

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Jamen fru Sandy Brinck blander fuldstændig tingene sammen. Der er altså forskel på, om man bliver syg i Danmark og skal have en specialbehandling eller en operation, eller om man skal have et kommunalt tilbud, hvor borgeren hjælpes inden for den sociale rådgivning og lovgivning. Der er forskel. Fru Sandy Brinck blander tingene fuldstændig sammen.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Ja, selvfølgelig er der forskel på den behandling, man skal have, alt efter om man er syg eller har et handicap. Det turde være fuldstændig åbentbart.

Men det, vi ikke forstår, er, at Dansk Folkeparti og regeringen synes, at der skal være forskel på, om man har ret til at få specialviden, om man har ret til at udvikle faglige miljøer, der rent faktisk hele tiden kan følge med specialiseringen og følge med, sådan at de kan give de allerbedste tilbud, og at tilbuddene rent faktisk også kan udvikle sig, fuldstændig som de kan på sundhedsområdet.

Derfor er det bare, at vi synes, det er mærkeligt, og vi har ikke hørt et eneste politisk argument for det, at børnene ikke skal have den samme adgang til specialviden som de voksne på socialområdet. Man ville aldrig kunne forestille sig, at der blev sat den slags barrierer op på sundhedsområdet, heldigvis. Men hvorfor skal der så være det på socialområdet?

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Igen, fru Sandy Brinck blander tingene sammen. Med hensyn til specialviden har vi den jo allere-

de i amterne inden for de enkelte institutioner. Der sker jo ikke noget med den her kommunalreform, for den specialviden følger jo med ud i institutionerne, og personalet følger med. Hvad er problemet?

Det er, som om Socialdemokratiet tårner det her op til at være store problemer i stedet for at se på, at vi nu får den nærhed, der er så nødvendig, også når man har børn i en specialinstitution.

Jeg er ikke nervøs for det her. Jeg kan se, at med den viden, der er på specialinstitutionerne, i amterne, så bliver der ingen problemer. Der sker jo ikke nogen ændring. Personalet flytter med, og de har specialviden, de har været igennem en uddannelse, og de har beskæftiget sig med de her børn i mange år.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Jeg skal selvfølgelig også sige, at vi er fuldt vidende om, at fru Birthe Skaarup ikke er hovedordførertaleren for Dansk Folkeparti.

Jeg har faktisk også haft det samme spørgsmål om, hvorfor der er forskel på Dansk Folkepartis holdninger til sundhedsområdet og socialområdet, men det spørgsmål er jo blevet stillet, altså spørgsmålet om, hvorfor man godt vil specialisere og centralisere på sundhedsområdet, men bruger den omvendte model på det sociale område.

Så mit spørgsmål skal i forlængelse af det svar, fru Birthe Skaarup kom med nu, kort være: Anerkender man ikke, at forvaltningerne på socialområdet, også i amterne, i dag gør andet end at stå for lønudbetaling? Der er jo en faglig ekspertise i de institutioner, som man nu siger skal stå alene med deres ekspertise, for de fagfolk, der er på institutionerne i dag, støtter sig i høj grad også til de konsulenter, der er i de 14 amter, og de mennesker rækker ikke ret langt, hvis de skal fordeles på 98 kommuner.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg har en enkelt bemærkning, inden vi giver ordet til ordføreren, for jeg har med glæde bemærket, at først fru Line Barfod og senere fru Karen Klint startede deres indlæg med at sige, at de var opmærksomme på, at ordføreren er det, vi kan kalde en stedfortrædende ordfører, fordi den rigtige ordfører er forhindret i at være her.

Da det cirka er en tredjedel af Folketingets medlemmer, der bliver udskiftet ved hvert valg, så vil jeg sige, at vi ligesom har en underforstået